

Sony PMW-F3, η κάμερα σαν μουσικό όργανο...

Jean-Luc Godard: η ηλεκτρονική εικόνα του βίντεο είναι πιο κοντά στη ζωγραφική και τη μουσική. Εργάζεσαι με τα χέρια σου σαν μουσικός σε μουσικό όργανο και το παίζεις. Στον κινηματογράφο δεν μπορείς να χαρακτηρίσεις την (κινηματογραφική) κάμερα σαν ένα όργανο που μπορείς να παίζεις.¹(εικ.1)

Πράγματι αυτή είναι η αισθητική αλλά και η αίσθηση που αποπνέει σχεδιαστικά η καινούργια κάμερα που προτείνει η Sony. Καλόγουστη σαν εικόνα, ιδιαίτερα στιβαρή κατασκευή, με τα απαραίτητα πλέον πλαστικά μέρη, σωστά βαριά για τον όγκο της στα εξί σχεδόν κιλά με όλα τα παρελκόμενα, -φακοί, μπαταρία, follow-focus, matte-box- στα 2,5 το σώμα μόνο του. Πολλά, πάρα πολλά μπουτόν, άλλα ήδη εντεταλμένα με συγκεκριμένη χρήση από το εργοστάσιο, άλλα που περιμένουν τη χρήση για να τους ανατεθεί λειτουργία. Όλα σοφά τοποθετημένα εργονομικά και θα προσέθετα με οικονομία, καθώς οι δυνατότητες που προτείνονται ανταποκρίνονται σε πάρα πολλές πιθανότητες χρήσεων και κύρια διευκολύνσεων.

Είναι ένα πολύτιμο συνθεσάιζερ ή ακόμα πιο χαριτωμένα ένα hurdy-gurdy/strohfidle² (εικ.2, 3 & 4) που προτείνει απεριόριστες δυνατότητες «μουσικότητας» στην εικόνα, έξοχα σχεδιασμένο, προβλέποντας τις ανάγκες του δημιουργικού διευθυντή φωτογραφίας ή και καθαρά καλλιτέχνη ερευνητή ή εικαστικού video-artist, που θα καθοράει μία πιθανότητα σύνθεσης από το ευκρινέστατο σκόπευτρο και την οθόνη. Αναλύοντας τις δυνατότητες, τοποθετώντας το μάτι και τα χέρια στην κάμερα, «out of the box», χωρίς μελέτη του manual, έτσι απλά σαν πρώτη αναγνωριστική προσέγγιση από την εμπειρία μας, έχει ιδιαίτερο ενδιαφέρον αν αναφερθούμε στην αίσθηση ποιότητας που παίρνει κανείς έστω κι από ένα από ένα απλοϊκό set-up.

1 Sony F3, Nanoflash, σε κεφαλή Sachtler DV 12 SB

2

3

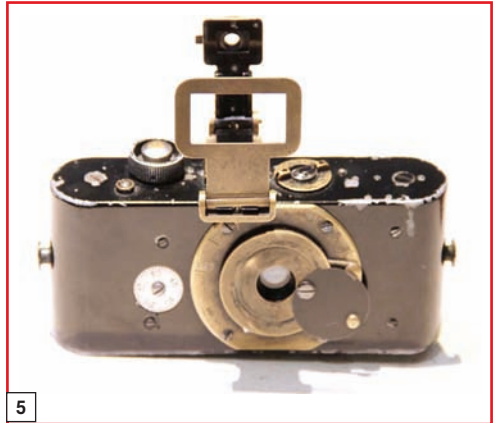
4

To hurdy gurdy. Απόψεις / σχέδια

Θα μπορούσαμε να φανταστούμε έναν πίνακα από τον Ιερόνυμο Μπος του μέλλοντος, ας πούμε τον 26ο αιώνα, να προσθέτει στο κάδρο του μια vintage Sony F3, όπως ο μετρ στον 16ο; Δύσκολο - αδύνατο, καθώς η τεχνολογία σήμερα όπως και το βιομηχανικό σχέδιο του εξοπλισμού, εξελίσσεται με ταχύτητα φωτός - plus και το μόνο δείγμα δημιουργικού αναχρονισμού που θα μπορούσε να αναφέρει κανείς από το χώρο της εικόνας, είναι η ψηφιακή Leica M9, που πλησιάζει εξωτερικά το ίδιο σχέδιο με τη μακρινή της συγγενή από το 1912. (εικ.5)

Ο σχεδιασμός της Sony, σαφώς εξελίσσει όλες τις υπάρχουσες boxy εκδοχές παραλλαγές που επικρατούν πλέον στις μηχανές λήψης. Παράλληλα συνεχίζει τη δύσκολη για τον «οπερατέρ» θέση του σκόπευτρου ας πούμε, στην ουρά του σώματος, με κάθετη 45° προς τα πάνω μετατόπιση, το οποίο σημαίνει ότι σε υψηλή γωνία λήψης κάδρο/κίνηση είναι εφικτή μόνο από το μόνιτορ. (εικ.6)

Εδώ εταιρίες όπως η Zacuto προτείνουν εναλλακτικό electronic-viewfinder με συμβατική σχέση κάθετης μετατόπισης 90° και πλαϊνή τοποθέτηση, σαν αξεσουάρ, πρακτικό μεν που αλλοιώνει κάπως τον πρωτότυπο σχεδιασμό κι εργονομία της F3: όμως ας σταθούμε στα θετικά, καθώς η πρώτη επαφή φανερώνει μια πολύ σωστά οργανωμένη σχεδίαση, από ένα γερό μηχανήμα, που προσδίδει εμπι-

5

Η πρώτη φωτογραφική Leica.

6

Ενδιαφέρον studio-configuration της F3 με matte-box, follow-focus, base-plates & orientable viewfinder

στοσύνη σε όλες τις προβλέψεις του.

Εξ άλλου, ο modular σχεδιασμός όλων πλέον των μηχανημάτων, επιτρέπει/επιβάλλει, την αναπροσαρμογή στις ανάγκες του χρήστη, όχι μόνον όσον αφορά εξωτερικά χαρακτηριστικά, αλλά κύρια αφ' ενός στην καθημερινή ας τη χαρακτηρίσουμε χρηστικότητα (τα διάφορα assign-buttons πιθανών επιλογών), όπως και στην ακόμα πιο σημαντική δημιουργία εκδοχών/πιθανοτήτων εικόνας «look» μέσω των personal-profiles που προβλέπονται και που θα αναλύσουμε.

Το σκόπευτρο και το μόνιτορ: είναι πραγματικά τέλεια! Το ευκρινέστερο σκόπευτρο στον προϋπολογισμό-κατηγορία της συγκεκριμένης μηχανής λήψης, ακόμα και στις χαμηλότερες φωτιστικές συνθήκες, 18db-3200ASA, βλέπει κανείς έξοχα ή σωστότερα βλέπει λίγο περισσότερο απ' ότι διαγυμνό οφθαλμού. (εικ.7)

Φακός 35mm, Sony F3, Nanoflash - Convergent Design

Ο Joris Ivens με μια Bell & Howell & «καρέ» από την ταινία του Rain, 1929

Το σετ των Sony-primers, PL-mount, 35 - 50 - 85mm

Ο διπλασιασμός για τον έλεγχο της εστίασης σε μπουτόν ακριβώς δίπλα, υψηλού επιπέδου, σε

Sony F3, 2011 & Arri Ilc, 1960

απόλυτη συμ-

φωνία με τη έν-

δειξη peaking και του σκοπεύτρου και της οθόνης φυσικά, με διάφορες χρωματικές εκδοχές (peaking) όπως και εντάσεις: δική μας προτίμηση η μπλε-εκδοχή.

Σαφώς και μπορεί ο μοναχικός χρήστης να κάνει άνετα follow - focus, αν κι οι δυνατότητες της μηχανής είναι και αυστηρά studio-configuration, δηλαδή με όλα τα πιθανά αξεσουάρ τύπου matte-box και follow-focus. Καθώς οι δοκιμές μας όμως γίνονταν μοναχικά, απουσία «συνεργείου», προσπαθήσουμε να εκτιμήσουμε την κάμερα, σαν ένα πιθανό εργαλείο ενός μοναδικού χρήστη

κινηματογραφιστή-μουσικού, καθώς κι αυτή η εκδοχή λειτουργεί θαυμάσια, με μια αισθητική προσέγγιση «στατικού-φωτογράφου» as προτείνουμε.

Πράγματι μπορώ να φανταστώ μια πιθανότητα χρήσης της κάμερας από ένα μόνον άτομο σε περιβάλλον λιτότερων απαιτήσεων γυρίσματος, φερ' ειπείν ενός ποιητικού ντοκιμαντέρ αναζήτησης, όπως άλλωστε ξεκίνησε και το σινεμά ενός Joris Ivens³ με καθαρά εικαστικές ταινίες, με εύλογους τίτλους όπως *The bridge* (1928) & *Rain* (1929).

(εικ.8 & 9)

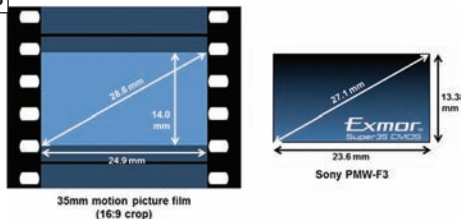
Οι φακοί: κάτι αληθινά καινούργιο σαν πρόταση στον χώρο της εικόνας, της ψηφιακής κινηματογραφίας.

Η Sony παρουσιάζει μια νέα σειρά 35-50-85mm T.2, PL-mount, που αναμένεται να συμπληρωθεί

12

Σύγκριση του αισθητήρα της Sony με το standard κινηματογραφικό καρέ 35mm

κι από ένα «κοντό» zoom 11-16mm. **(εικ.10 & 11)**

Έχουν γραφτεί πολλά και αρνητικά για τους φακούς κι έχει παρατηρηθεί ένα πρόωρο «word of mouth» που κατά κάποιο τρόπο τους υποβαθμίζει: πρόκειται για εντελώς λανθασμένη εκτίμηση...

Προτείνεται μια εξαιρετική σειρά φακών, πιθανότατα σχεδιασμένοι από την Konica-Minolta (που ανήκει πλέον στη Sony), με σωστή σχεδιαστικά πρόβλεψη χρήσης, είτε με follow-focus όπως προαναφέραμε, είτε για εντελώς φωτογραφικής αισθητικής προσέγγισης χρήση, με διόρθωση εστίασης στο δακτυλίδι του φακού από τον χειριστή ή κάποιο βοηθό: as μην ξεχνάμε η κλασική Arri Ilc, ως base-model, προτεινόταν σαν μια φορητή 35άρα κάμερα, με «τουρέλα»(lens-turret) και τρεις φακούς.

Η διαδρομή της διέτρεξε τουλάχιστον μισό αιώνα, με σημαντικές σαφώς αναβαθμίσεις σχεδιαστικά και μεταγενέστερα μοντέλα, αν και το βασικό πρωτότυπο μοντέλο συναντάτο ως πρόσφατα, σαν κάμερα για κάποια βοηθητική λήψη.

Η επιλογή του διαφράγματος, με την υποβοήθηση του παλμογράφου-ακριβέστατος, είναι as τη χαρακτηρίσουμε σαφέστατα... Είναι αδύνατον να οδηγηθεί ο χρήστης σε λανθασμένη εκτίμηση-έκθεση, όμως as προστεθεί εδώ ότι όλη αυτή η αισθητική και το πιθανό work-flow, δεν συνιστά συνθήκη ντοκιμαντέρ τύπου «run & gun», όπως πιθανά να έχει συνθηθεί κανείς από την τυπική EFP/ENG κατάσταση.

Πρόκειται για πιο κοντρολαρισμένη προσέγγιση, κοντύτερα στην αισθητική της 35mm κινηματογραφίας. As δεχτούμε ότι αυτό προτείνεται από τη Sony κι είναι πραγματικά μια ιδιαίτερα ευχάριστη συγκυρία! Βεβαίως προβλέπονται και νέα zoom μεγάλων μεταβλητών εστιακών αποστάσεων σε Sony-mount (αφαιρείται το PL), που θα λειτουργούν με servo, ήδη στο σώμα της μηχανής, στο «γνωστό-σημείο» με τα αναμενόμενα μπουτόν in-out. Η ευκρίνεια φαίνεται υψηλού επιπέ-

δου, πρόκειται για φακούς 35mm, πράγματι ογκώδεις - είναι καλό αυτό- κι από κάποιο ενδιαφέρον υλικό που τους κάνει ιδιαίτερα ελαφρείς, ενώ είναι ιδιαίτερη η αίσθηση του θετικού κουμπώματος (PL-positive locking mount), καθώς προσδίδει μια σιγουριά και «επαγγελματικότητα» στη σταθερότητα που αποπνέει το όλο σύστημα.

Καθώς το κείμενο αυτό γράφεται ημερολογιακά, από μέρα σε μέρα, συντροφιά με την κάμερα, δοκιμάζοντας πιθανότητες φακών, φωτιστικών συνθηκών, παραμέτρων, διαφραγμάτων, συνδυασμών των διαφόρων προφίλ κ.λπ., θα οδηγηθούμε στο τελικό συμπέρασμα για την προσδοκώμενη ποιότητα, όταν επεξεργαστούμε στο «post» το υλικό που θα συγκεντρώσουμε, εξοικειωνόμενοι σιγά-σιγά με τις δυνατότητες της Sony. Σε πρώτη εκτίμηση, το σετ που παρουσιάζεται ως kit κάμερα & τρεις φακοί, είναι ποιοτικότερο, ό όγκος των φακών που εκπλήσσει αρχικά με το μέγεθός τους, διευκολύνει ιδιαίτερα την αίσθηση της εστίασης και της παρακολούθησής της, το δακτυλίδι γυρίζει ομαλά, ενώ τα διαφράγματα, τοποθετημένα στο πίσω μέρος σχεδόν υπό γωνία στο lens-barrel, είναι σε σωστή σχέση με το πλάσδρισμα του βλέμματος κατά τη χρήση της κάμερας, με επιλογές ανά τρίτον του «στοπ» και συνεχή έλεγχο ενοπεία πάντα σε σχέση με τον αληθινά απαρίττο παλμογράφο.

Η διάμετρός τους είναι 110mm (front element) και παρ'ότι σχεδιαστικά στη σειρά Cooke S4/i (ίδια διάμετρος), ενώ και η μοντούρα διαθέτει τους αντίστοιχους αισθητήρες για να αναγνωρίζονται οι φακοί που έχουν τη συγκεκριμένη προδιαγραφή (Cooke/i Technology) και να καταγράφονται οι σχετικές πληροφορίες για τύπο, διάφραγμα, εστίαση σε μορφή «ραπόρτου»/meta-data μαζί με το υλικό των λήψεων.

Η ίριδα αποτελείται από οκτώ «λεπίδια» με ιδιαίτερα αραιωμένο bokeh στο πεδίο που δεν είναι εστιασμένο, όπως επίσης και εικαστική διάθεση με όμορφο flare στα highlights. Τα φίλτρα ουδέτερης πυκνότητας αναλογούν σε τρία και έξι διαφράγματα αντίστοιχα, με συρταρωτή επιλογή και σχετικό μπουτόν, το οποίο απαιτεί έναν επανέλεγχο ότι έχει κλειδώσει στη θέση του, διαφορετικά μπορεί να προξενήσει reflets στην κάτω πανοραμική της εικόνας.

Αισθητήρας: CMOS super-35mm με γάμα ευαισθησίας 280 ASA(-3db) έως 3200 ASA(18db). (εικ.13)

Αληθινό 35mm κινηματογραφικό μέγεθος κι αίσθηση (μικρή απόκλιση 1.06 x crop factor), η ευαισθησία ιλιγ-

Sony SR-R1 Memory Recorder & κάρτα μνήμης τύπου SR / 1TB

Log, μέσω dual-link HD-SDI (ασυμπίεστο 4:4:4-10bit), μέσω εγγραφέα τύπου Gemini της Convergent-Design ή του νέου συστήματος που προτείνει η Sony⁴.

Περί S-Log: πρόκειται για εικόνα που θα μπορούσε να χαρακτηριστεί σαν το «ψηφιακό-αρνητικό», πιο φλατ – ακατέργαστη, με περισσότερη πληροφορία στις χαμηλές και στις υψηλές περιοχές έκθεσης της εικόνας του αισθη-

γιώδης: πράγματι στην πρώτη εκτίμηση που αποκομίσαμε από το viewing του υλικού σε διάφορες φωτιστικές συνθήκες κι ευαισθησίες σε περιβάλλον Final Cut Pro -εντελώς ακατέργαστο- οι φακοί προσδίδουν μια υψηλού επιπέδου αισθητική και ποιότητα με ένα γοητευτικό bokeh, έξοχη ανταπόκριση και των πολλαπλών εστιάσεων (rack-focus), απουσία diffraction σε υψηλά διαφράγματα, εικαστικό fall-off στο out of focus πεδίο τόσο σε επίπεδο εστίασης όσο και ως πιο υποεκτεθειμένο background.

Η ευαισθησία που παρουσιάζεται είτε ως gain-db είτε ως ASA (280-400-800-1600-3200), στα 18db είναι αποδεκτή με χαριτωμένο film-like θόρυβο, στα 1600 ASA, απόλυτα «παρουσιάζσιμη» εικόνα, αν κι εδώ όπως και στα 3200 ASA, θέλουν προσοχή τα highlights όπως πχ ένα practical-πορτατίφ, καίτοι αναφερόμαστε πάντα προς το παρόν σε περιβάλλον S x S καρτών με στάνταρντ profile Rec-709 (4:2:0).

Εκτίμησή μας πως σε περιβάλλον 4:2:2 με σύστημα τύπου nanoflash κι όταν έρθει το firmware-update με dual-link HD-SDI έξοδο σε εγγραφέα 4:4:4 (S-log), η ανοχή κι η συμπεριφορά των highlights θα είναι πιο «φωτογενής».

Για το επίπεδο 280-400-800 ASA, η εικόνα είναι αψεγάδιαστη: απεριόριστες οι δυνατότητες και πραγματικά το 4:2:0, είναι υψηλού επιπέδου με το συγκεκριμένο αισθητήρα αλλά και τους τρεις φακούς.

Εγγραφή: Standard gamma Rec-709/S-Log.

Δύο ή μάλλον τρεις εκδόξεις: 4:2:0/4:2:2/4:4:4. Με κάρτες SxS στην κάμερα (4:2:0/35Mb/s, 8-bit), compact-flash μέσω συστήματος τύπου Nanoflash στην έξοδο HD-SDI (4:2:2-10 bit), S-

17

18

τήρα σε επίπεδο τονικότητας, που ως προστεθεί οδηγεί και σε διπλασιασμό της ευαισθησίας (6400ASA/18db). Σαφώς εκμεταλλεύεται κι αναδεικνύει τις αληθινές δυνατότητες του αισθητήρα, ενώ απαιτείται Look Up Table (LUT-τύπου Rec-709), για να έχει κανείς ρεαλιστικότερη εκτίμηση της εικόνας σαν αναφορά στο σετ αλλά και στο ποστ.

Η ευρύτητα έκθεσης (dynamic-range) είναι της τάξεως των 12 διαφραγμάτων από τη χαμηλότερη λεπτομέρεια στη σκιά ως την υψηλότερη λεπτομέρεια στη φωτεινή

περιοχή της εικόνας (Dmin-Dmax)... Η επιλογή S-Log απαιτεί βέβαια πλήρη επεξεργασία εικόνας για να οδηγηθεί στο επιθυμητό εικαστικό αποτέλεσμα, ενώ η standard-gamma με την κωδικοποίηση 8-bit, αποτελεί κάτι σαν το jpeg: «ότι-βλέπεις-έχεις» με περιορισμένη δυνατότητα επεξεργασίας κι η ευρύτητα έκθεσης περιορίζεται στα 7-8 διαφράγματα, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι η εικόνα δεν είναι καλή. Απλά δεν εμπεριέχει την πραγματική δυνατότητα του αισθητήρα, καθώς περιορίζεται η δυνατότητα επεξεργασίας της εικόνας. **(εικ.14 & 15)**

Το μενού: σύνθετο αλλά ουσιαστικό και λειτουργικό.

Μόλις αντιληφθεί κανείς τη σχεδιαστική φιλοσοφία που προτείνεται, είναι απλούστατο στη χρηστικότητά του.

Ας δεχθούμε ότι η προσέγγιση σε μηχανές λήψης τέτοιου τύπου απαιτούν έναν συγκεκριμένο τρόπο σκέψης: δεν πατά κανείς το recording button.

Προηγείται μια διαδικασία, που φυσικά απλοποιείται από την ύπαρξη συνεργάτη/βοηθού, μπορεί όμως κι ο μοναχικός χρήστης/δημιουργός να λειτουργήσει, αν αντιληφθεί την κάμερα σαν μουσικό-όργανο κι απλά αποδεχτεί την τελετουργία των επιλογών και των διαφόρων settings σαν μια εντελώς δημιουργική προσέγγιση.

γιση.

Όλα τα βασικά κι απαραίτητα είναι εκεί – τρόποι εγγραφής, επιλογές φωτοφράκτη, gain, white balance, πολλά ή λίγα καρέ/1-50fps, ρυθμίσεων του σκόπευτρου κι οθόνης LCD - φυσικά τα προαναφερθέντα Personal Profiles/δέκα εκδόχές με χωριστό μενού/μπουτόν – όπως κι οι επιλογές των περιφημων assign-buttons. Επίσης Zebra και κύρια παλμογράφος, σε απόλυτη συμφωνία με το φωτόμετρο που χρησιμοποιήσαμε με την αντίστοιχη επιλογή ευαισθησίας. Το playback σύστημα με thumbnails, μαρκάρισμα ή κατάργηση ωφέλιμων λήψεων, ταχύτατο, ενώ και οι «μπαρές» αντιστοιχούν ήδη σε σωστό επιλογή στο σώμα της μηχανής.

Δύο φίλτρα ουδέτερης πυκνότητας 3 & 6 «στοπ» αντίστοιχα κι ηλεκτρονικός επιλογέας 5500K(daylight). Οι μπαταρίες on board, φαίνονται «ανθεκτικές», καθώς η κάμερα αν και κάπως υπερθερμαίνεται σε stand-by mode, είναι χαμηλής κατανάλωσης. Το σκόπευτρο στις 0.45 και το μόνιτορ στις 3.5 ίντσες αντίστοιχα, όπως προαναφέραμε έξοχης ποιότητας και στις χαμηλότερες δυνατές φωτιστικές συνθήκες.

Η κάμερα/συμπέρασμα: Πρόκειται για ένα σημαντικό επίτευγμα στο χώρο της σύγχρονης ψηφιακής κινηματογραφικής πραγματικότητας με ίσως τον συμπάθεστο λόγο κόστους/ποιότητας αυτήν τη χρονική στιγμή. Απευθύνεται καθαρά σε κινηματογραφιστές, με την ευρύτερη έννοια του δημιουργού εικόνας σε οποιοδήποτε επίπεδο καλλιτεχνικό κι αισθητικό, το φαινόμενο «rolling-shutter» ελαχιστοποιημένο, ενώ με την έλευση του S-Log και της ασυμπίεστης εγγραφής, προβλέπονται δυνατότητες επεξεργασίας της εικόνας με ιδιαίτερα σύνθετους συνδυασμούς.

Ο μεγάλος αισθητήρας μας επαναφέρει στην αισθητική του κινηματογράφου που μας έχει γαλουχήσει και που επιθυμούμε να κάνουμε, ενώ προβλέπεται η χρήση παρελκομένων αμιγώς επαγγελματικών όπως follow-focus, matte-box αλλά και κάποιοι συστήματος shoulder-rig για ιδανική κίνηση «στο χέρι», χωρίς να αποκλείεται κι η δημιουργική χρήση της μηχανής άνευ των ως τα χαρακτηρίσουμε studio-configuration συστημάτων.

Η «συμβατική» εικόνα από εγγραφή στις S x S κάρτες (4:2:0/8 bit), είναι έξοχη ως τα 800 ASA, ενώ ο θόρυβος είναι αμελητέος και στα 1600-3200. Ιδιαίτερα με τη χρήση κάποιου Picture Profile, με επιλογή Cine-1, όπου προσατεύονται τα highlights ενώ ταυτόχρονα συμπίεζεται κάπως και η πληροφορία στη σκιά (αίσθηση επίσης χαμηλότερης ευαισθησίας), δημιουργείται μια συμπίεση που προσδίδει μία κινηματογραφικότητα στην εικόνα.

Η αντίστοιχη επιλογή σε περιβάλλον 4:2:2/10 bit, μέσω

εξωτερικού εγγραφέα τύπου Nanoflash της Convergent-design, που επιτρέπει επίσης ταυτόχρονη εγγραφή με τις SxS με το ίδιο trigger σε συγχρονισμό (Rec 2), σε υψηλές ευαισθησίες 166-3200, παρουσιάζει μαζί με το υψηλό-τερο κοντράστ και περισσότερο θόρυβο, που καθαρίζει εύκολα με σχετική επεξεργασία, θέλει προσπάθεια για να

21

αντιληφθεί κανείς την καλύτερη εικόνα.

Σαφώς όμως προδίδει περισσότερες δυνατότητες στην επεξεργασία, ιδιαίτερα σε κάποιο πιθανό περιβάλλον blue-screen. Το playback εύκολο και γρήγορο είτε από κάμερα είτε από Nanoflash (έξοδος SDI), ιδιαίτερα χρηστικό αξεσουάρ με σωστό επίσης μενού.

Δύσκολο γενικά να εντοπιστεί ψεγάδι, σε μια ιδιαίτερα επιτυχημένη σχεδιαστικά πρόταση στον ψηφιακό πλέον κινηματογράφο, πολλών κι υψηλής αισθητικής δυνατοτήτων, που εκτιμούμε πως πραγματικά, αγγίξαμε «ολίγον-τι», στο δεκάημερο που την επεξεργαστήκαμε.

Πρόκειται για ένα όργανο ακριβείας, που σε παρασύρει να το εντάξεις δημιουργικά σε κάποιο project, για να εκμεταλλευτείς την ποιότητα που θα προσδώσει στο καλλιτεχνικό σχέδιο.

As προσθέσουμε πως ήδη κάτι ετοιμάζουμε βασισμένοι σ' αυτήν την πιθανότητα, που πιστεύουμε ότι η όλη αισθητική που

**Από τα γυρίσματα του ντοκιμαντέρ *Aphrodite's Child*:
Loukas Sideras**

Σκηνοθεσία - Δ/ση Φωτογραφίας: Δημήτρης Θεοδωρόπουλος

Κάμερα: Victor Roch Dobraczynski

Μοντάζ - Ήχος: Κώστας Μακρινός

Παραγωγή: Λουκάς Γιαννάτος

22

προσφέρεται από την κάμερα, τον αισθητήρα και τους φακούς, θα προσδώσει μια κινηματογραφικότητα αλλά και μια αξία παραγωγής στο τελικό αποτέλεσμα: «η συνέχεια επί της οθόνης»...

Video από την δοκιμή της κάμερας μπορείτε να βρείτε εδώ: <http://exposureroom.com/pmw-f3>

Sony PMW-F3K, συνεργασίες για το test!

Για τις ανάγκες του test της Sony PMW-F3K συνεργαστήκαμε με την General Systems A.E. και ιδιαίτερη μνεία ας γίνει στην ποιοτική συνεισφορά του Λευτέρη Παπαγεωργίου, χωρίς τη γενναιοδωρία και το πνεύμα συνεργασίας που τον διακρίνει, αυτή η προσπάθεια δεν θα μπορούσε να πραγματοποιηθεί...

Υποστήριξη -κυριολεκτικά- είχαμε από την εταιρία Καλαβίτη με την ξεχωριστή συνεργασία του Χρίστου Πρωτογερόπουλου, καθώς μας προσέφεραν ένα εξαιρετικό σύστημα Sachtler DV 12 SB (**εικ. 17**): πρόκειται για μία υποδειγματική κεφαλή 5 σχέσεων, ιδεώδης για τη συγκεκριμένη μηχανή λήψης. Πραγματικά και στο πιο αυθόρμητο - απότομο pan (οριζόντια κίνηση), το «πάγωμα» - σθήσιμο της κίνησης είναι αψεγάδιαστο, ενώ η λειτουργία counter-balance 12 σχέσεων, προσδίδει μια εξαιρετική αισθητική στη σχέση κίνησης-μεγέθους φακού. Τέλος μαζί με το τριπόδι, μας υπενθυμίζεται η άσογη κατασκευαστική ποιότητα που έχει την αύρα της Sachtler: εξολισμός χωρίς ημερομηνία λήξης! Μαζί συνοδευτικό bonus, ένα φως-bijou, τεχνολογίας LED: πρόκειται για το Reporter LED, 8 watt

(**εικ. 18**), σε εκδοχή daylight & tungsten. Ένα υπέροχο μικρό εργαλείο φοβερών δυνατοτήτων με πολλά αξεσουάρ, dimmer και πολύ καλά σχεδιασμένη θήκη από την εντελώς απαραίτητη Petrol. Το μικρό αυτό unit «καταφέρει» 27 footcandles στο ένα μέτρο: με τη σχέση 100 ASA, F2, 50 Fc, εύκολα αντιλαμβάνεται κανείς ότι έχει πολύ και ποιοτικό φως. Τα δε αξεσουάρ που περιλαμβάνει (τσιμπίδες-mount κλπ) ευφυώς σχεδιασμένα. Τέλος, η εταιρία BLK με τη συνεργασία του Απόστολου Κωλέτση, μας προσέφερε μία τεράστια γκάμα αξεσουάρ, βάσεις, shoulder-rigs (x 2) matte-box, follow-focus της DVTEK & της Genus, εξοχνης ποιότητας (**εικ. 19**), όπως κι ένα πολύ υψηλού επιπέδου σαν εικόνα μόνιτορ της Datavideo TLM-700 HD (**εικ.20**).

As προστεθεί ότι η ποιότητα κατασκευής του Datavideo είναι ιδιαίτερα προσεγμένη και στιβαρότατη, όπως και όλος του ο σχεδιασμός. Τέλος έκπληξη μας προξένησε το πραγματικά καταπληκτικό LED της Flolight (**εικ.21**): πρόκειται για ένα αληθινά απαραίτητο φωτιστικό σώμα, που δίνει ποσότητα φωτός εφάμιλλη με ανακλώμενο HMI 1,2Kw κατά την εκτίμησή μας. Η daylight εκδοχή που χρησιμοποιήσαμε, προτείνει υπέροχο άπλετο διάχυτο φως, ενώ σε επαγγελματικό γύρισμα όπου το εντάξαμε παρέμεινε 3 ώρες περίπου αναμμένο χωρίς να παρουσιάσει κανένα φαινόμενο υπερθέρμανσης. **Σημείωση: Η PMW - F3 είναι διαθέσιμη προς επίδειξη στην εταιρία General Systems Design A.E.**

General Systems Design A.E.

BLK Οπτικοακουστικά Μέσα Ε.Π.Ε.

Καλαβίτης Α.Ε.

1: Από την έκδοση της ECM-new series, Jean-Luc Godard Histoire(s) du cinéma, συζήτηση με τον Jonathan Rosenbaum, 1999.

2: Το hurdy-gurdy (γνωστό και ως μηχανικό-βιολί / wheel fiddle/ strohfiddel) είναι ένα έγχορδο μουσικό όργανο, που παράγει ήχο από μια χειροκίνητη μανιβέλα με κύλινδρο, που τριβεται κόντρα στις χορδές. Ο κύλινδρος λειτουργεί κάπως σαν το δοξάρι του βιολιού, ενώ οι καθαρές νότες που παίζονται στο όργανο ηχούν παρόμοια με το βιολί. Οι μελωδίες παίζονται σε ένα ηλεκτρολόγιο που πιέζει μικρές σφίνες κόντρα σε μια ή περισσότερες χορδές, αλλάζοντας την τονικότητά τους. Όπως τα περισσότερα ακουστικά έγχορδα, διαθέτει κχείο που κάνει τις δονήσεις των χορδών να ακούγονται. Η τριβή αυτή σε συνδυασμό με τις πολλαπλές χορδές, δημιουργούν έναν πνευστό ήχο από έγχορδο όργανο, που θυμίζουν ταμπούνα-ντίτζα και

συναντάται συχνά στη Γαλλική αλλά και Ουγγρική λαϊκή μουσική...

3: Joris Ivens(1898-1989), από τους σημαντικότερους ντοκιμενταρίστες στην ιστορία του κινηματογράφου, το έργο του ξεκινάει με θεματογραφία που δίνει έμφαση σε μία τεχνική αρτιότητα Rain, 1928, The Bridge, 1929, Philips Radio, 1931 στη συνέχεια στο πολιτικό-«ακτιβιστικό» αλλά κι εθνολογικό ντοκιμαντέρ, Borinage, 1933, Spanish earth, 1937, 400 million, 1939, για να ολοκληρωθεί με καθαρά ποιοτική διάθεση μισό αιώνα αργότερα με το ιδιαίτερα προσωπικό, Une histoire de vent(a tale of the wind),1988.

4: Το SR-R1 θα γράφει σε κάρτες solid-state με ταχύτητες 220Mbps & 440Mbps. Single Link 4:2:2, Dual Link RGB 4:4:4/440Mbps.